

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Poslanci in volilci.

Le tedaj zamorejo poslanci uspešno in koristno zastopati interese svojih volilcev oziroma svojega volilnega okraja, če so se neposredno poučili o fiktivnih razmerah, o željah in potrebah prebivalstva. Redki so tisti poslanci, ki poznajo svoj okraj temeljito in imajo z volilci toliko privatnih zvez, da jim o posameh vprašanih ni treba šele informacij. Pa ne samo za volilce je jako koristno, da zamorejo svoje želje, zahteve in pritožbe svojemu poslancu neposredno naznaniti in je vsestranski obrazložiti, tudi za poslanca je dobro, da pride v dotiko z volilci. Samo pōtem osebnega občevanja jim zamore pojasniti svoje delovanje, kar je storil in kar je storiti opustil, le ustno je moči volilcem pojasnjevati vodilne politične ideje, in jim povedati, kako naj poslančeva prizadevanja podpirajo. Važnost tega kontakta poslancev z volilci se pri nas doslej ni zadostno upoštevala. Nekateri poslanci se zanašajo na svoja osobna znanstva v volilnem okraju in na informacije, katere dobivajo od njih; drugi prihajajo v zasebnih opravkih v dotiko z volilci in poznajo njih želje in težnje. Takim poslancem ni preveč zameriti, da ne sklicujejo volilnih shodov. Drugače pa je s tistimi poslanci, ki nimajo nikakih informacij in se svojim volilcem takorekoč umikajo, bodisi da nečejo ničesar storiti za svoj volilni okraj, bodisi da se bojé sodbe o njih delovanju in nedelovanju. Tip takega poslanca, ki se za svoje volilce in njih potrebe kar nič ne zmeni ali se celo upa delovati naravnost proti njim, je zastopnik gorenjskih kmet-skih občin ekscelencja grof Hohenwart.

Letos izvršujejo to dolžnost posebno vestno nekateri goriški poslanci. Državna in deželna poslanca dr. Gregorčič in grof Alfred Coronini prirejata nekaj tednov sem skoro vsako nedeljo in seveda vedno v kakem drugem kraju volilne shode. Njima se pridružuje njihovi tovariši in somišljeniki dež. poslance dr. Rojca. Doslej je bilo že šest takih volilnih shodov in kmalu ga ne bo večjega kraja na sloven-skem Goriškem, kamor bi že ne bili prišli rečeni poslanci. Prebivalstvo je teh shodov veselo in se jih udeležuje v velikem številu, saj ima priliko, ne samo izvedeti, kaj so njega zastopniki storili in kako mi-

slijo v bodoče delovati, ampak tudi svoje želje in potrebe, narodne in gospodarske, vsestranski ob-razložiti.

Imenovani poslanci stopajo z lahkim srcem pred svoje volilce, ker jim mora vsakdo priznati, da so svoje poslanske dolžnosti vestno izvrševali in storili, kar je bilo mogoče, da pospešujejo politične, kulturne in gospodarske interese volilcev in celega slovenskega naroda. Zahvale in priznanja, katera jim izrekajo volilci, so torej povsem zaslužena, si-jajni in navdušeni vzprejemi v raznih krajih pa razodevajo, da so si poslanci pridobili to, kar je resnemu politiku sila težko pridobiti — popularnost.

Ti shodi so prouzročili, da je na Goriškem začel pihati neki sveži veter, ki bo očistil zrak, ka-teri je okužila izvestna klika s svojim strupom. Razmere na Goriškem so počtale take, da je neiz-ogibna „čista ločitev“. Program imenovanih poslancev, kakor ga je razvil na jednom teh shodov dr. Gre-gorčič je tak, da se ga mora okleniti vsak, kdor se imenuje Slovenca. Kdor na Goriškem ni z Gre-gorčičem, ta sploh ni rodoljub. Zadnji čas je, da volilci na Goriškem spoznajo svoje prijatelje in svoje neprijatelje, kajti prihodnje leto že se vršé nove deželnozbornske volitve in tedaj bo treba končno ob-računati s tistimi elementi, ki ne hodijo po pravih potih.

Dosedanji volilni shodi so pokazali, da je pro-gram Gregorčiča, Coroninija in Rojca tudi program slovenskega naroda na Goriškem. Nasprotnikov temu eminentno narodnemu, avstrijskemu in katoliškemu programu je jako malo, pa še ti se ne ustavljajo Gregorčiču iz stvarnih nego zgolj in jedino iz osebnih razlogov. Ti nasprotniki so prilepki tiste klike v Goriškem semenišči, katere kranjski, okolu „Slo-venca“ zbirajoči se bratci so v najnovejšem času kar očitno prestopili v sovražni nam tabor in se z odur-nim cinizmom poganjajo za vzdrževanje nemčur-stva na troške slovenskega naroda. Vse drugo slo-venko prebivalstvo Goriške pa je složno in jedino za Gregorčičev program, da, čuli so se tudi glasovi, naj bi se ta program popolnil, naj bi se vanj po-stavila zahteva slovenskega naroda, da se združi s Hrvatsko.

Dosihdob se je na Goriškem o tej ideji malo govorilo, zato nas toliko bolj veseli, da si je tudi

na Goriškem ta ideja osvojila narodna srca. Po na-šem prepričanju more nam jedino ta ideja zagamtiti narodni obstanek. Kolikor bolj se razširi, s kolikor večjo unemo se je oklene narod, toliko več je upanja, da se kdaj uresniči.

Že iz teh migljajev je vidno, da volilni shodi poslancev Gregorčiča, Coroninija in Rojca niso samo lokalnega, okrajnega pomena, nego velike važnosti za politične razmere na celém Goriškem in za vse slovenstvo sploh, vsled česar gre rečenim poslancem za njih prizadevanja istinita zahvala.

Časniški kolek.

V poslanski zbornici je dne 31. maja t. l. posl. dr. M. Laginja govoril:

(Konec.)

Gospoda moja! Tak sistem bi se dal kolikor toliko opravičiti, kajti to je največja krivica, da mora čitatelj malega provincijalnega ali lokalnega lista, ki ima jako malo vsebine, plačevati v obliki časniškega kolka tako velik davek na naobrazbo, kakor tisti, ki zamore plačevati največji list, iz ka-terega ne izve samo vseh dnevnih novic, ampak ki poučuje tudi o vsakovrstnih velevažnih, vsega jav-nega življenja tičočih se vprašanih.

Iz te nejednakosti in iz pravice vsakega držav-ljana, dobivati potem časopisja kratko poročilo o najvažnejših javnih dogodbah, je sklepati, da bi morali vsakega kolka biti oproščene vse perijodične tiskovine, ki ne izhajajo v večjem številu iztisov, nego bi se določilo, ker bi bil to nekak eksistenčni minimum za politično naobrazbo dotičnega prebi-valstva.

Bojim se pa, tudi če bi se finančni minister za to izrekel, da bi se proti temu oglasil pravosodni minister ter rekel: Časniškega kolka ni odpraviti, ker je vendar nekako ovirati tisto stran delavnosti časopisja, katero je zmatrati za škodljivo. Tako, gospoda moja, je te dni če ne doslovno pa vsaj v tem zmislu govoril grof Schönborn, rekši, da se tudi v časopisju nabajajo krali slabega, zlega.

Zdi se mi pa, da teh besed ni izrekel pravo-sodni minister, ampak krščanski filozof; prav je storil, da nas je s svojo trditvijo spomnil vzvišenih besed: Et ne magnitudo revelationum mearum ex-

LISTEK.

Po šestih letih.

(Novelica, spisal Fran Kosec.)

(Konec.)

II.

Sedela sva na senčnem vrtu tik Blejakega je-zera. Diven poletenski dan je razlival ves svoj čar preko bisera slovenske zemljice, tj. preko gladke jezerske površine do okrožujočih holmov in gričev, prav tj. do plešoglavih gorskih velikanov, ki so se iskričali in bleščali v svoji snežni goloti. Po jezeru je drčalo nekaj gondol in čolnov z lahkokrilimi gospi-cami v širokih slaminikih in gizdalinskimi gospodiči v pisanih srajcah brez rokavov in koketnih mornar-ških čepicah.

„Šest let je minolo, — mari ne?“ — sprego-voril je zopet Valentin.

„Kako naglo so minoli, — Ti si že dve leti duhovnik! Kdo bi tedaj mislil...!“ — nasmešnil sem se malo ter pogledal prijatelja. Zardel je kakor sramežljivo kmetško dekle in tista velika brazgotina na levi strani zgornje ustnice mu je postala uprav krvavo rdeča.

„Gospica Jela se je omožila predlanskim z bratrancem, ki je sedaj nadporočnik pri domobrancih“, — sem pripovedoval nekam zlobno. „V aprilu sem govoril ž njo na peronu Ljubljanskega kolodvora, — imela je tudi sinčka saboj.“

„Bog jej naklonil vso srečo! — Spominjam se je večkrat v molitvi,“ — odgovoril je rahlo Valentin.

Bože mili, kako se je izpremenil! Iz živega, strastnega mladeniča, kateremu je bilo uživanje in zabava namen življenja, postal je zamišljen, a tem strastnejše ljubeč pesnik, ki je izlival vse svoje žarke čute in svetle misli v stibe, v katerih je tožil svojo srčno bol, svoj divji obup nad mrzlo oboža-vane Jele, ki ga ni marala, ker je bil grd in ne-okreten. In sedaj! — Nem in miren, udan v svojo usodo in navdušen za svoj vzvišeni poklic.

„Kdaj prideš v mojo gorsko vasico?“ — vprašal je zopet Valentin. „Oh, revna je moja cerkvena, — samo dva obnošena mašna plašča premore, — in ubožne so moje duhovne ovčice, — a vendar, ko bi Ti videl ta prekrasni razgled po Savski do-lini, ko bi poznal ono krepko, zdravo in pošteno ljudstvo, — izvestno bi mi pritrdil, da živim v raj-skem delu božje zemljice!“

Govoril je takó prisrčno, oči so se mu svetile tako radostno in tako udano je sklenil svoji roki na prsih, da sem bil ginjen. Podal sem mu desno: „Prijatelj, srečen si, in želim Ti, da ostaneš vedno!“ —

Stisnil mi je roko ter jo obdržal v svojih. — „Žali me samo to, da niso tudi vsi moji prijatelji tako srečni,“ — je dejal tiho. „Ubogi Valerijan! Kak veseljak in šaljivec je bil! — Baš pred mese-cem je iskal tudi na Bledu zdravlila zoper želodčnega raka, katero je zastoj iskal že po Italiji in Češki. Ko bi bil videl njegovo suho, upadeno lice, njegovo sloko, sključeno telo, — razjokal bi se nad njim, kakor sem se jaz! — In njegova soproga, — tista nagajiva Evfemija s tistimi živahnimi očmi! — Prava pravcata slika nesreče in žalosti.“

Globoka toga mu je legla na blede obraz, — zamislil se je in morda se je z mano vred spomnil nekega „venčka“...

„In kaj prijatelj Prostoslav? Še vedno takov zaljubljenec?“ —

„Tudi on je postal pameten. Delal mi je zares vražje sitnosti, ko je izvedel, da ga je „njegova“ Lola brezstidno varala z nekim Dalmatincem. Saj ga poznaš! Vročekrven, nagel, — cel kolerik: hotel se je biti na življenje in smrt; — komaj sem ga

tollat me, datus est mihi stimulus carnis neae angelus satanae qui me colaphiset.

Vzlic temu si dovolim opomajo, da bi moral pravosodni minister pomisliti, da je dovolj zakonitih določb, s katerimi se lahko preprečijo nenravne ali zoper veljavni red naperjene tiskovine, ne da bi bilo v to svrhu posluževati se fiskalčnih sredstev.

Uvideti bi moral, da je izvestne slabosti odpraviti le z istimi sredstvi, s katerimi se razširjajo, namreč potem časopisja. To časopisje bi pa morali voditi tisti, kateri navadno nimajo denarjev za kavcije, kolke in druge take reči in katerih čitatelji ne potrebujejo pikantnega berila, ampak zdrave duševne hrane.

Zato se tudi v tem parlamentarnem boju zbiramo pod zastavo naših čeških rojakov, kamor se je že davno zatekla svoboda avstrijskih narodov.

Visoka zbornica! Hrvatje potrebujemo svobodnega, s fiskaliskimi bremenmi neobteženega časopisja. Potrebujemo je že zagadatelj, ker imajo naši provincijalni listi podati narodu tisto naobrazbo, katere doslej ni ali vsaj le jako težko dobil valed politike avstrijske uprave. V mnogih krajih na Primorskem izvedo ljudje po posamnih čitalcih, kar bi zamogel vsak sam čitati, da je hodil v šolo.

Naši mali provincijalni listi so že mnogo dobrega storili (Tako je!) za politično in za narodno vzgojo, kakor tudi v gospodarskem oziru, marsikateri napredek je zahvaliti jedino le pouku kakega lista. (Res je!) In za ta način pouka, ki nadomešča, kar zanemarljiva vlada, se mora še davek plačevati. Kako to teži, čutimo mi najbolje.

Temu je treba odpomoči in ni smeti trditi, da je delati časopisju ovire, ker bi moglo slabo uplivati. Prepričan sem, da je svoboda najboljši vzgojitelj, ker je luč še vedno premagala tmino in tako bi tudi bilo, ako bi se za časopisje mimo drugih ovir odstranile tudi fiskalčne ovire.

Svetla stran bo močnejša, kakor temna stran. Ker pa Hrvatje nimamo samo specialnega interesa na tem, da se potem časopisja svobodno izražajo mnenje, nego smo tudi uverjeni, da je potrebno kakor pri drugih narodih, da se o celi vrsti velevažnih javnih vprašanj vsestranski razpravljajo; ker hočemo z odpravo okov priti do še vedno utegnjene svobode, zato le dobri stvari koristimo in izvršimo le prijetno in sveto dolžnost, če glasujemo za odpravo časopiškega kolka. (Živahno odobravanje in ploskanje.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. julija.

Celjske paralelke.

Glasilo poljskega kluba Krakovski „Czas“ se je nekako neprijazno izreklo glede Celjskih paralelek. Omenja najprej „veliko vznemirjenost“ ki je radi te zahteve zavladala mej štajerskimi Nemci in nadaljuje potem: Nečemo se ozirati na pozitivno vsebino teh vzklikov obupnosti, niti ponavljati, da narod, čegar obstanek je odvisen od tega, da se ne ustanove slovenske paraleleke ni dosti vreden; tudi tega nečemo navajati, da je „vznemirjenost“ štajerskih Nemcev slabo spricevalo za njih narodno silo. Le na to hočemo opozarjati, da je krik v toliko prezgoden, ker rečenih paralelek, kakor je samo po sebi

prepričan, da bi bila največja budalost za tako žensčino preletiti kapljico krvi.“

„In kaj je Lola sedaj? — Hm, časih je bila zares krasna, — visokostasna, vitka in tisti njen pogled! Najboljša plesalka v Ljubljani.“

„Tako se je splošno govorilo. Nu, sedaj deluje kot vaška poštna upraviteljica tam nekje na Dolenjskem. Dalmatinec jej bojda ni posušil samo krvi in mozga, ampak tudi možjajo. Postarala je naglo, — postala je sloka, oglata. Nihče se ne zveni več za njo; — v nedostatku boljšega objekta odvaža ves žar in čar svojega srca na krmežljavega Mukija in rumenobelega Bijoua. Pes in muc! — Kaj hočeš! Tempora mutantur . . .“

„In Prostoslavova praksa; — dovelj pacientov? — Mlad je postal zdravnik!“

„Baš zato ima pa vedno veliko mladih in — zdravih pacientin! Zti se mi pa, da nekaj spletakarita s tisto mlajšo Tokičevo.“

„S tisto dražestno blondinko? — Bajè podeduje po strijcu neko papirnico, — nu, nu . . .“

„Gotovo mu privoščiva iz dna svoje duše, — kaj ne? —“

Prikimal je živahno, dvignil kozarec z vinom in trčil: „Živel!“ — Molčé je zrl nato nekaj časa

umevno, začetkom šolskega leta 1894—1895 ni moči ustanoviti. To je jasno razvidno iz dotične izjave naučnega ministra v budgetnem odseku. Čudimo se, da tega „Vaterland“ ne vé in da stavlja to tirjatev tako, kakor da boče nalašč provocirati odklonitev od tiste strani, ki se doslej tej stvari ne kaže neprijazna. Uverjeni smo, da v Hohenwartovem klubu sedeči Slovenci nimajo namena, določiti termina, do kdaj se morajo paraleleke otvoriti, ker bi z ozirom na neizogibni svoj poras samo otežkovali svoje stališče napram volilec. Zato smatramo v formalnem oziru „Vaterlandov“ članek le za izraz mnenja redakcije, v meritornem oziru pa za taktično hibo.

Šleska in Poljak.

Na veliko jezo levičarskih glasil se je na shodu poljskih novinarjev v Lvovu mnogo govorilo o razmerah šleskih Poljakov. Debate o tužnem položaju so imele proti levičarskim oziroma nemškim težnjam v Šleziji obrneno ost, kakor je to razvidno iz resolucije, vzprejete v zadnji javni seji. V tej resoluciji se pravi, da je ohranitev in utrjevanje poljskega elementa v Šleziji in njega naobrazba na narodni podlagi stvar celega poljskega naroda in je dolžnost vseh Poljakov in vseh poljskih listov, da v to svrhu neprestano in kar največ mogoče podpirajo društva itd. šleskih Poljakov. Karlovarski zdravnik dr. Hasiewicz je v ta namen koj na shodu poklonil 10.000 gl. Kakor rečeno so Nemci kaj nezadovoljni, da jim Poljaki nečejo prepustiti šleskih Poljakov na milost in nemilost nego skušajo, strgati jih izpod nemškega noža. To je tudi eden poglavitnih vzrokov, da so zopet začeli hujskati zoper šleskega dež. predsednika Jägerja. Mož je sicer trd Nemec ali ker ni strankar, ker ni pristaš Mengerja in Hasseja, zato, ker vodi upravo še dosti neristransko in ne zlorablja svojega upliva zoper Čeha in Poljake, dasi za te nič pozitivnega ne stori, zato hujskajo proti njemu in razširjajo vest, da odstopi.

Hrvatski sabor.

V včerajšnji seji je prišel v razpravo vladni predlog, naj se hrvatska gimnazija na Reki premesti v Sušak. Posl. dr. Bartić je povdarjal, da skušajo Madjari odstraniti z Reke vse, kar kaže, da je mesto del Hrvatske. Izdajstvo jim je dalo Reko v roke. Dokaz, da se Hrvatska ni odpovedala Reke, je bila hrvatska gimnazija. Ojuziti ta dokaz, je veleizdajstvo na teritorijalnih pravicah Hrvatske. Motivi za premeščenje so neresnični. Ni res, da je lastnik hiše, v kateri se nahaja gimnazija, odpovedal prostore in isto tako ni res, da bi ne bilo dobiti stavbišča. Do bita je cenenihi stavbišči dovolj. Če je na razpolaganje 100.000 gl., da se slavi prihod tartarskih divjakov, največjih sovražnikov Slovanstva, najkru-tejših zatiralcev, potem bi bilo vse žrtvovati, da se reši čast Hrvatske. Banov sistem ugonoblja Hrvatsko na Reki in je uzrok, da nazaduje hrvatska ideja. Politična korupcija zamore proužročiti, da se bodo banu pri njegovem jubileju priredile ovacije. Vender pa je istina, da so se za njegovega vladanja odnesle arhivalije, vse svoboščine ubijale in hrvatska last izdala Madjarom. Posl. Pliverić se je potezal za premeščenje, Kumičić pa je dokazoval, da se bo gimnazija premestila na ukaz madjarske vlade in isto tako se je dr. Ružić izrekel zoper premeščenje.

Vnanje države.

Bolgarske stvari.

„Neue Freie Presse“ poroča o pogovoru, kateri je imel jeden njegovih urednikov s Koburžanom, ki se sedaj mudi v Karlovih varih. Koburžan je glede odstopa Stambulova povdarjal, da je narod to zahteval, in da se je moral tej zahtevi ukloniti, sicer bi bil prišel prestol v nevarnost. Rekel je, da ga hvaležni Bolgari za to nazivljejo rešiteljem Bolgarske. — V ruskem „Svetu“ je priobčil neki bolgarski ministarski kandidat daljše pismo glede napredovanja rusofilske ideje mej Bolgari. V njem se povdarja,

tja na strmi Babji zob vrtivši mej prsti svojo kupo, — potem mi je pogledal polno v obraz ter z ljubeznivim nasmehom vprašal: „In Tvoja Marija?“

„Pridi sam in poglej! Li prideš? — V nedeljo? — Prihodnjo Te posetim jaz.“ — — —

Razšla sva se. Odpeljal se je na skromnem vozičku, raz kateri je visela in štrlela slama in pred katerim je bilo privezano suho kmetsko kljuse, tja gori v tiho vasico mej svoje ubožne ovce, — mene pa je odvedel vlak na jug v sredo svojcev, k Mariji.

Povedal sem jej o svojem sestanku.

„In Marija, če Te vpraša Valentin: Ti je-li žal, da si verjela na tistem „venčku“ besedam njegovega prijatelja, — kaj mu porečeš?“ — sem jo vprašal.

Prijela me je za roko ter povedla k postelji, kjer sta že sladko spančkala v bratskem objemu okroglolična dečka.

„Ta dva mu pokažem, pa — tega-le!“ — in oklenila mi je svoji beli, polni roki okoli vratu ter mi pritiskala s svojimi bujnimi, rubinastimi ustnicami dolg, dolg poljub . . .

In je-li še možno dvomiti, kdo je po šestih letih najsrečnejši? — — —

da Koburžan ni sovražnik Rusije in to tudi biti ne more, sicer izgubi prestol. Koburžan želi za vsako ceno, da se prizna legitimnim vladarjem. Sedanja vlada in velik del uradništva je Rusiji prijazen. V bodočem sobranju bodo sedeli sami prijatelji Rusije. Rusofilska stranka ne zahteva, naj se spremeni unanija politika. Po volitvah v sobranje pride vprašanje o porazumljenju z Rusijo na razpravo. Koburžan hoče dati sina kratiti po pravoslavni veri in eventualno prestopiti k njej. Čim Rusija namigne, da hoče pozabiti, kar se je zgodilo, odpošlje Bolgarske posebno deputacijo, da dožene porazumljenje. Sobranje izda tudi amnestijo in dovoli vrnitev vsem emigrantom.

Grško-nemške homatije.

Jeder ordentliche Grieche ist ein Räuber. Mož, ki je te besede zapisal, se menda ni zmotil, tako poreče vaak, kdor se informira glede nemško-grškega spora. Grki sodijo, da dolgovi ni treba plačati, če se je temu moči ogniti in razne vlade so na ta način že oškodile mnogo svojih upnikov. Tudi sedaj poskušajo na ta način — pribranihi nekoliko tisočakov in Nemčiji je menda že zmanjkalo potrpežljivosti. Berolinska „National-Zeitung“ pravi grški vladi, da goljufa, oficijozna „Kölnische Zeitung“ pa pravi, da bi nihče ne mogel Nemčiji zameriti, če bi varovala interese svojih podanikov s tem, da se polasti jednega dela Grške ali vsaj pred Atene pošlje primerno veliko brodovje.

Domače stvari.

— (Ljudski shod v Šmariji pri Jelšah,) ki se je vršil v nedeljo, je bil, kakor smo že javili, sijajna manifestacija narodove volje. Shodu je predsedoval g. posl. dr. Jurtela. Prvi je poročal gosp. posl. dr. Gregorec o davčnih predlogih, drugi gosp. Dragotin Hribar o Celjskih paralelkah, tretji gosp. dr. Hrašovec o javnih napisih. Vsi govorniki so priporočali resolucije, ki soglašajo popolnoma z resolucijami, vzprejetimi na ljudskem shodu v Mozirju. Končno je govoril posl. dr. Dečko o nemški posesti na Spodnjem Štajerskem. Predlagane resolucije so se vzprejele soglasno in z navdušenjem.

— (Slovenskih paralelek na Celjski gimnaziji) se spominja v zadnjem broju tudi „Hrvatska“ in pravi mej drugim, da bi se pač Nemci ne upirali toliko slovenskim paralelkam na Celjski gimnaziji, če bi bili preverjeni o jakosti svojega življa na južnem Štajerskem. Nemška posest v južni Štajerski, to ni drugega nič, nego vzdrževanje gospodstva izginjajoče manjšine nad ogromno slovensko večino.

— (Biskupu Strossmayru) ki se mudi sedaj na Statini, se pokloni dne 3. avgusta večje odposlanstvo Slovencev iz vseh slovenskih pokrajin.

— (Umirovljenje.) Kakor poroča „Edinost“, se širi vedno bolj govorica, da pojde v zasluženi pokoj g. vitez Ellusheg, okrajni glavar in zastopnik vlade v deželnem zboru isterskem. Tudi se govori še o drugih osebnih spremembah pri političnih oblastvih v Istri, kakor smo že tudi mi povdarjali nedavno.

— (Nov odvetnik v Ljubljani.) Z včerajšnjim dnevom je vpisan v listo odvetnikov kranjske odvetniške komore g. dr. Karol Triller s sedežem v Ljubljani.

— (Slavnost petindvajsetletnice „Narodne Čitalnice“ in osnovanja telovadnega društva „Sokol“ v Postojini) dne 5. avgusta 1894. Za to slavnost je določen naslednji vzpored: Dne 4. avgusta zvečer mirozov Postojinske godbe. 5. avgusta dopoldne: Mej 7. in 8. uro sprejem dobajajočih gostov na kolodvoru po odboru. Ob 8 uri se daruje sv. maša v dekanjsko župnijski cerkvi. Ob polu 9. uri odhod k slavoloku, kjer pripno narodne dame spominski trak na čitalniško zastavo. — Na to sprejem in pozdrav narodnih društev in gostov pri posebnem vlaku iz Celja in Trsta. — Zajuterk na kolodvorski restavraciji; potem odhod v trg do sokolske telovadnice. Ob 10. uri sestanek telovadcev v društveni telovadnici k skupnim vajam. Ob 1/11. uri sprejem od Trsta z brzovlakom dobajajočih narodnih društev in gostov na kolodvoru po odbornikih in takoj potem skupni odhod v Postojinsko jamo. Postojinska jama bode o tej priliki sijajno razsvetljena s svečami in električnimi svetilkami. Na prostornem jamskem plesišču priredi se buffet, godba in petje pevskih društev. Ustopnina v jamo je za društva in druge udeležence zdatno znižana in je tudi prilika dana, nove, dosedaj še neodprte krasne oddelke Postojinske jame si ogledati. Udeleženci posebnega vlaka iz Celja dobé ustopnice v jamo z voznimi listi. 5. avgusta dopoldne: Ob polu 2. uri banket v vrtnem salonu

župana g. M. Vičiča. Kuvert 1 gld. 50 kr. Prosi se društva in posameznike udeležbo pri banketu vsaj do 1. avgusta naznaniti slavnostnemu odboru. Društvom in gostom, ki se ne udeležijo banketa, preskrbi odbor po drugih gostilnah solidno postrežbo na pravočasno naznanilo. Točno ob polu 5. uri zberó se društva pri Vičičevem hotelu, potem odhod na slavnostni prostor k ljudski veselici. 1. Proste vaje združenih sokolskih jednot. 2. Skupne vaje „Celjskega Sokola“ s kiti. 3. Vaje sokolskih oddelkov na drogu, bradli in konju. 4. Prosta zabava z obširnimi vzporedom. Ustopnina k ljudski veselici od osebe 10 kr., društva so prosta. Zvečer sestanek v primerno prirejenih prostorih kolodvorske restavracije. V slučaju neugodnega vremena bude banket popoldne, ogled Postojnskih jam pa ob 3. uri popoldne. Ljudska veselica vršila se bude v tem slučaju z vsemi točkami na prostranem plesišču Postojnske jame. Drugi dan, dne 6. avgusta, se priredi pri zadostnem številu udeležencev izlet v pol-drugo uro oddaljeni Predjamski grad. K slavnosti vozi poseben vlak iz Celja in iz Trsta.

— (Občinske volitve v občini Tolsti vrh) na Koroškem so se vršile prav sijajno za slovensko stranko, ki je zmagala z veliko večino v tretjem in drugem razredu in ima torej večino v občinskem zastopu.

— (Osobne vesti.) Glavni davčni kontrolor v Celji Anton Kukovič je imenovan davkarjem.

— (Vojaške vesti.) Drugi batalijon domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. odide v kratkem k polku v Celovec za čas vojaških vaj. Za ta čas pride v Ljubljano iz Gradca 4 batalijon 27. pešpolka, da se udeležijo vojaških vaj.

— (Ljubljansko okrožje slov. fer. društva „Sava“) ima dne 28. julija okrožni zbor s sledečim dnevnim redom: a) Poročilo upravnštva; b) določitev letne naklade v okrožne namene; c) rešitev slučajnih „okrožnih“ predlogov; d) prireditve zabavnih večerov; e) volitev „pristavov“ po potrebi; f) nasvetovanje primernih ukrepov osrednjemu upravnštvu; g) predlog dveh članov iz okrožja v odbor. Zborovanje se vrši v društveni sobi: Kneži dvor, II. nadstropje. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Povabljeni so k temu zboru vsi gg. starešine in bratje redni člani.

— (C. kr. obrtni strokovni šoli v Ljubljani) priredita dne 27., 28. in 29. julija šolsko razstavo v Virantovi hiši (trg sv. Jakoba, I. nadstropje). Razstava ima namen, predočiti vse delovanje strokovne šole za lesno industrijo in šole za umetno vezenje in obeta biti jako zanimiva. Svojim čitateljem bomo prinesli tekom teh dni širše poročilo o njej.

— (Hrvatski rekord.) Minolo nedeljo je član hrv. kluba biciklistov „Sokol“ g. Ivan Mihelič prevozil pod strogo kontrolo na cesti 100 kilometrov v štirih urah, 1 minuti in 45 $\frac{1}{2}$ sek. in s tem postavil hrvatski rekord. Da ni bilo nasprotnega vetra, vozil bi bil gotovo manj kakor štiri ure. Slovenski rekord, kateri je nedavno tega postavil član slov. biciklistkega kluba „Ljubljana“ je 4 ure 13 minut. in je torej za hrvatskim zaostal za 11 minut 16 $\frac{1}{2}$ sek. Gosp. Mihelič je za časa vožnje izgubil telesne težine 3 $\frac{1}{2}$ kilograma.

— (Vreme.) Sv. Jakob je danes prav pošteno zakuril in smo imeli res najbolj vroči dan letošnjega poletja, to je nad 30° C. toplote. Popoldne se je sonce tako uprlo v razne dimnike, da je bila po vseh hišah velika nadloga z dimom, ki se ni mogel dvigati v razbeljeni zrak.

— (Samomor.) Vojak 8. stotnije domačega pešpolka št. 17. Anton Hočevar se je včeraj pri Devici Mariji v Polju obesil.

— (Vinska letina na Dolenjskem) ne bude posebno dobra. Stare trte so pač močno poguane, vendar imajo le malo grozdja. Mlade ameriške trte pa še ne rode, izvzemši nekatere vinograde v kostanjeviškem okraju. Vsa ta gredó vinske cene, ki so po sili in na spomlad nekoliko padle, zopet na kviško.

— (Sumen slučaj bolezni.) Pri okrajnem glavarstvu v Gorici so naznanili orožniki, da je v Opatjem selu umrl neki 35letni kmet in da so se opazili sumni znaki kolere. Okrajni zdravnik doktor Zencovich pa je po obdukciji dognal, da je bil vzrok smrti „gastro-enteritis“, kakor je običajna v tem času valed preobitega užitka sadja ali nekaterih sočivij.

— (Šolska poročila.) Petrazredna slovenska osnovna šola družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu je imela v minu-

lem šolskem letu 320 učencev. Od l. 1888, ko se je ustanovila in je imela 74 učencev, je torej lepo napredovala. Poučevali so vodja g. M. Kamušič in še 4 učitelji. Sedanja petrazrednica, prva na Primorskem, se je polagoma razvila iz otroškega zabavišča, katero je odprla družba sv. Cirila in Metoda dne 3. januarja 1887. l. Ko se je odprl prvi razred, je delal mestni magistrat Tržaški ovire in je pretil, da šolo zapre. Prebiti je bilo vodstvu marsikatero težavo, dokler ni šola lani dobila pravice javnosti. Šolsko poročilo, katero je izdalo vodstvo, podaja na kratko kroniko šole od nje početka do konca letošnjega šolskega leta. — V družbinih otroških vrtih v Tržaški okolici je bilo pri sv. Jakobu nad 70 otrok, v Rojanu nad 70 in na Greti nad 50. Vsi ti zavodi delajo prav blagodejno ter odgajajo mladino v narodnem slovenskem duhu.

— (Poskušeni samomor.) Minulo soboto je skočil v morje v Trstu blizu Škednja 18letni žganjarski pomočnik Vincenc Bartolini, rodом iz Ljubljane. Ršil ga je stražar Nabergoj, a le z veliko težavo, kajti Bartolini se je branil na vso moč.

— (Na železnici ponesrečil) je delavec Jožef Bencina, ki je mej vožnjo skočil blizu Povirja s Hrpijskega vlaka. Hotel se je brez voznega lista peljati proti domu in je skočil na vlak, ko se je že odpeljal iz postaje. Istotako je hotel mej vožnjo zopet zapustiti vlak. Padel je tako nesrečno, da so mu kolesa razdrobila desno roko in nekaj prstov na levi roki. Vlak so ustavili in je slučajno na vlaku navzoči dr. Lukšič obvezal ranjenca, katerega so potem odpeljali v Trst v bolnico. Morali so mu odrezati desno roko in dva prsta na levi roki.

— (Slavjanska čitaonica v Pulju) je imela dne 15. t. m. svoj občni zbor, ki je bil številno obiskan. Predsednik g. dr. Laginja je poročal o delovanju odbora v pretečenem letu in se o živahnem pritrjevanju prav laskavo spominjal dveh odšlih članov, g. dr. Janežiča in g. urednika lista „Pensiero Slavo“ A. Jakiča. Poročilo blagajnika g. Mihaljeviča, katero je bilo tako ugodno, da ni nikdo takega pričakoval, se je vzelo s spoštnim ploskanjem in odobravanjem na znanje. Volitve za novi odbor se niso vršile, ampak sklenilo se je, stara pravila, ki ne odgovarjajo več današnjim razmeram, predelati, občni zbor čez dva meseca sklicati in na podlagi novih pravil odbor voliti.

— (Razpisane službe.) Na višji gimnaziji Ljubljanski mesto učitelja za nemški jezik kot glavni predmet z bodočim šolskim letom. Prosilci, ki so zmožni za pouk zemljepisja in zgodovine, imajo prednost. Prošnje do dne 19. avgusta dež. šolskemu svetu kranjskemu. — Pri okrožnem sodišču v Ljubnem mesto deželno-sodnega svetnika v VII. čin. razredu. Prošnje do dne 7. avgusta pri predsedstvu okrožnega sodišča v Ljubnem (Loben). — Pri okrajnem sodišču v Radovljici se vzprejme takoj izurjen pisar z mesečno plačo 29 gl. Ponudbe poslati istotja.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Kolera) je po zadnjih poročilih v Galiciji nekoliko ponehala. V Krakovskem okraju poslednje dni ni bilo novih slučajev. Na Ruskem pa se v raznih gubernijah razširja kolera. V Peterburgu je od 15. do 21. t. m. zbolelo 1292 oseb, umrlo pa 584 oseb za kolero.

* (Fontena ruske carice.) V svojem vzprejemnem salonu ima ruska carica fonteno, ki navdaja dvorano z različnimi vonjavami, ako se prične na dotične gumbce. Najljubša vonjava carice je ona šmarnic ali dragoljubc.

* (Nesreča.) Tik avstrijske meje se je pripetila v laškem kraju Panlaro te dni velika nesreča. Zgradil se je nov, kakih 50 metrov dolg železen most preko gorske reke Chiaro. Ko so obtežili most za poskušnjo, se je udril. Zgraditelj, inženir Benier, je prišel ob življenje. Več drugih oseb je bilo težko poškodovanih.

* (Volkovi poleti.) V Temešvarskem okraju je navzlic hudi vročini polno volkov, ki se klatijo v obližji vasij. Napadajo črede in so že večkrat odnesli in raztrgali kako ovco. Prebivalci priredili so velik lov na te nadležne roparje.

* (Eksplozija.) Erarična delavnica za izdelovanje smodnika v Santo Ramo del Colle blizu Rima se je razpršila valed eksplozije v zrak. Pet delavcev je bilo ubitih, tri slučajno mimoidoče osebe pa so bile težko ranjene.

* (Šest mladih deklic utonilo) je v portugalskem morskem kopališču Páco d'Anos. Neznajoč plavati, podale so se predalec v morje in našle smrt, predno jim je kdo mogel prihiteti na pomoč.

* (Silna toča) je naredila mnogo škode v Harkovski guberniji na Ruskem. Nad 30.000 desjatin polja je uničenih. Strela je užgala več kmetijskih hiš in ubila osem oseb.

Književnost.

— Sallust als Ethiker. Von Profesor Dr. Johann Pajk. Wien. Verlag des Franz-Joseph-Gymnasiums. Str. 29. Naš učen rojak prof. dr. Pajk je že l. 1892 v programu Fran Josipove gimnazije na Dunaji priobčil prvi del te razprave, letos pa drugi. Konec izide prihodnje leto. V letošnji razpravi analizuje Salustove verske, eshatološke, politične in splošno praktične nazore, navaja svoji studiji v popolnitev primerno razvrščene sentencije iz Salustovih spisov, ter zaključí spis s kritiko Salustove etike. Korenito in pregledno spisano studijo priporočamo prav toplo vsem, ki se zanimajo za filozofične stvari.

— „Vesna“ prinaša v št. 7. dve lepi pesmi A'astorjevi „Ob kipu Venere“ in „Prijatelj“, konec mikavne Draganove povesti „Bogani“ in nadaljevanje zelo skrbno in pregledno sestavljene razprave „Nekaj o lepem“. Črtica „Znamenitejši ruski skladatelji“ je umestna s posebnim ozirom na slovensko opero. V „Vestniku“ je zbranih mnogo zanimivih beležk, v „Listku“ pa se govori o „Spomenici o Slovenijini“ petindvajsetletnici.

Brzobjavke.

Dunaj 25. julija. Cesar je ravnatelju Kočevske nižje gimnazije Benediktu Knappu povodom njegovega umirovljenja podelil viteški križ Franc-Jozefovega reda.

Praga 25. julija. V Plznu so prijeli nekega premogarja, na katerega leti sum, da je storilec dinamitnega atentata na nemški dom v Plznu.

Belgrad 25. julija. Razkralj Milan, ki je šele pred nekaj dnevi odpotoval za dlje časa, se vrne že te dni.

Varšava 25. julija. V Zarnovu so se pri pogrebu za kolero umrlih ljudi primerili veliki izgredi. Kmetje so naskočili barake, v katerih leže za kolero bolni ljudje, in oprostilili dvajset bolnikov.

Pariz 25. julija. Avstrijski veleposlanik grof Hoyos je podal ostavko in odstopi že na jesen. Uzroki odstopu niso znani.

Pariz 25. julija. V včerajšnji seji poslanske zbornice se je odobrilo prvih pet členov zakona zoper anarhiste. Socijalisti so očitali vladi, da se protustavno pokorava Perierovim ukazom. Vlada je odločno protestovala. Ko je neki govornik napadel časopisje, jeli so na galeriji navzočni novinarji razgrajati, vsled česar je dal predsednik galerijo izprazniti.

Pariz 25. julija. Kaz. obravnava proti Caseriu se je preložila na dan 2. avgusta za tegadelj, ker bo do tedaj že v veljavo stopil zakon proti anarhistom in bo vlada zamogla braniti razširjenje dotičnih govorov.

Pariz 25. julija. Vlada je sklenila, da iztira takoj vse inozemske anarhiste, čim stopi zakon proti anarhistom v veljavo.

London 25. julija. Posredovanje angleške vlade mej Kino in Japonsko ni imelo uspeha. Ni dvoma, da hoče Japonska prisiliti Kino k vojni. Korejska posadka v Soeulu je napadla japonsko, pa je bila pobita. Japonsko brodovje je že streljalo na razna korejska pristanska mesta in potopilo neko kineško ladjo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Uvažanje italijanskega vina v Reko. Prvih pet mesecev letosnjega leta se je vneljalo v Reko 290 849 hektolitrov italijanskega vina, torej za 56 196 hektolitrov več nego v isti dobi lanskega leta.

— C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic javlja, da se je glasom razglasila priobčenega v „Wiener Zeitung“ razpisala dobava in postavljanje jednega dela železnih mostov za Dunajsko mestno železnico, in da se vzprejemajo ponudbe najdlje do dne 17. avgusta t. l. pri imenovanem generalnem ravnateljstvu, kjer so tudi pogoji in drugi pomočki na vpogled, dale da se bude uvedel v veljavnostjo od dne 1. avgusta t. l. dalje dodatek IV. k javnoverski izdaji 1894. generalne tarife za blago c. kr. avstrijskih državnih železnic.

Listnica uredništva.

Gosp. Ž. v L.: Gledé kurata Fajdige je doslovno vsa tako, kakor smo pisali mi. Povedali bi lahko še to in ono, pa se nečemo puliti za tako stvar. Če pravi „Slovenec“, da obrekujemo, je to njega vredna laž.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Frana Malečkarja posestvo v Ostrožnem brdu in Franje Ostank posestvo v Grobšah, (reassumando), v drugi, dne 27. julija v Postojini.

Matijs Gregorič posestvo v Čerkviščah, cenjeno 130 gld., dne 2. avgusta in 1. septembra v Metliki.

Mikota Petrašiča posestvo v Draščicah, cenjeno 4896 gld., dne 2. avgusta in 1. septembra v Metliki.

Josipa Milavca zemljišče v Dol. Planini, (ponovljeno) dne 11. avgusta v Logatcu.

Janeza Štefana posestvo v Podvrhu, cenjeno 969 gld. 50 kr., dne 11. avgusta in 15. septembra na Brdu.

Jakoba Peršina zemljišče v Stožicah, (prelo-ženo) dne 11. avgusta in 12. septembra v Ljubljani.

Josip Šetine zemljišče v Novi vasi, cenjeno 770 gld., dne 13. avgusta v Ložu.

Poštna zadeva: Pri komisijonelnem odpiranju navadnih retour-pisem iz II. poletja 1893 i in re-komandovanih retour-pisem iz I. poletja 1893 i. se nastopna pisma niso uničila zaradi njih vrednostne vsebine. Dotični oddajalci, ki žele nazaj dobiti svoja pisma, naj se tekom treh mesecev (do 11. oktobra t. l. oglese potom oddajnega poštnega urada ali pa neposredno pri poštnem in brzojavnem vodstvu v Trstu. Iz Ljubljane poslana pisma: Naslov: Carl Steiner v Neumarkt-u, (3 gld.); Leopold Bögl v Gradcu (1 gld.); Lorenc Cukale v Celovcu (1 gld.); E. S. Nr. 36 na Dunaji (1 gld.); dr. J. Zwirger v Gradcu (spritevalo); Leop. Keber v Budimpešti (spritevalo). V Ljubljani adresovana pisma: Naslov: Marija Gerini (1 gld.) iz Gorice; Markus Grebenec (2 gld.) iz Št. Ruprta; Marietta Mali (1 gld.) z Beda. V druge slovenske kraje: Naslov: Avg. Prosen v Beljaku (1 gld.) iz Trsta; Joh. Kosmač v Idriji (1 gld.) iz Ljubljane; Neža Vidic v Rogatcu (3 gld.) z Bleda; Ant. Preganz v Mariboru (1 gld.) iz Trsta; Jakob Winkler, Spodnja Bela (1 gld.) iz Trsta; Ana Ambrosich na Bedu (5 gld.) iz Opatije; Mariha Maidič v Trstu (2 gld.) iz Kamnika; Andr. Karuza v Mariboru (2 gld.) iz Postojine.

Umrl so v Ljubljani:

21. julija: Marija Klambauer, usmiljena sestra, 28 let, Kravja dolina št. 11. — Albina Šimunc, čevljarjeva žena, 5 mesecev, Streliške ulice št. 11.

23. julija: Marija Krek, zasebnica, 73 let, Pred Škofijo št. 15. — Marija Luksbauer, sodarjeva vdova, 49 let, Breg št. 2.

V deželni bolnici:

17. julija: Marija Remžgar, gostija, 72 let.
22. julija: Ana Oven, kajzarjeva hči, 6 dni. — Ivana Urenik, delavka, 30 let.
23. julija: Franc Kšman, delavec, 50 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. julija	7. zjutraj	738.5 mm.	20.6° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	737.5 mm.	30.6° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	737.0 mm.	23.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 24.9°, za 5.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 25. julija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	gld.	40	kr.
Avstrijska zlata renta	122	gld.	30	kr.
Avstrijska krona renta 4%	97	gld.	85	kr.
Ogerska zlata renta 4%	121	gld.	50	kr.
Ogerska krona renta 4%	96	gld.	20	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	1015	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	363	gld.	25	kr.
London vista	124	gld.	50	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	gld.	05	kr.
20 mark	12	gld.	21	kr.
20 frankov	9	gld.	90	kr.
Italijanski bankovci	44	gld.	25	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	89	kr.

Dne 24. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	gld.	50	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	gld.	50	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	196	gld.	75	kr.
Ljubljanske srečke	24	gld.	50	kr.
Radolfove srečke po 10 gld.	23	gld.	50	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	gld.	70	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	312	gld.	—	kr.
Papirnati rubelj	1	gld.	83	kr.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so v bolezni in o smrti naše nepozabne soproge, matere, tašče, sestre in stare matere, gospé

Frančiške Rus roj. Robavs

kazali svoja sočutje, prečastiti duhovščini, Litijčanom in Šmarčanom za zadnje spremstvo, slav. pevskemu društvu v Šmartinu za ganljivo petje, darovalcem vencev za krasne vence in sploh vsem, ki so na kak način izražali svoje sožalje, izrekajo podpisanci najsrčnejšo zahvalo.

Šmartno pri Litiji, dné 25. julija 1894.

(802)

Zalujoči ostali.

V nedeljo dné 29. julija popoldne ob 4. uri bode

na vrtu **F. Kuharja v Domžalah** **veselica** (799—1)

pri kateri bode svirala **Domžalska godba**. K obilni udeležbi vabi **gostilničar**.

Ravnokar izšla je knjiga:

Nemško-slovenska pravna terminologija.

V imenu društva „Pravnik“ uredil **dr. Janko Babnik**.

Cena 3 gld. 50 kr.

Na prodaj v

(798—2)

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ovi knjigotržnici v Ljubljani.

Lepo poletno stanovanje

oddá se na Gorenjskem v prijaznem kraju blizu Kranja. — Natančneje izve se pri **V. Benedikt-u, Strazišče, p. Kranj**. (796—2)

Ravnokar izšla in je v zalogi pri meni:

Nemško-slovenska pravna terminologija

uredil **dr. Janko Babnik**.

Broširana 3 gld. 50 kr., vezana 4 gld.

KOLO

sbirka izabranih hrvatsko-slov. mužkih sborova. Broširano 1 gld. 50 kr., po pošti 1 gld. 65 kr.

Rosenknospen-Walzer

za glasovir, dvoročno, od **Ane pl. Jabornegg-Altenfels**. — Cena 90 kr., po pošti 98 kr.

Z veseloštevom

(804—1)

J. Giontini

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

P. r. št. 9860 z l. 1894.

S 1. avgustom t. l. ustavi se mej **Stražo** in **Rudolfovim** promet mešanega vlaka št. 2451, kateri je do sedaj vsak dan iz Straže ob 4 uri 3 min. zutraj odhajal, ter isti od tega dne na omejeni progi **ne bode** več prometoval.

Nasproti pak vozita od dne 1. avgusta t. l. na progi

Rudolfovo-Straža

vlaka št. 2463 in 2464 z osebnim prevažanjem vsak dan po slednjem voznem redu:

M. 2461 1. 2. 3.	Km	Postaje	M. 2463 1. 2. 3.
826	—	iz Rudolfovega v	1028
846	9	v Stražo iz	1008

V Beljaku, meseca julija 1894.

(4—166)

C. kr. železniško prometno ravnateljstvo.

Pivovarna bratov Koslerjev v Ljubljani

priporoča svoja

priznana izborna in najbolje uležana piva

katera so bila pri

mejnarodni razstavi živil na Dunaju 1894. leta

z zlato svetinjo

odlikovana

kakor

uležana, marčna in izvozna piva

in

piva v steklenicah

z zagotovilom točne in najsolidnejše postrežbe.

(680—10)